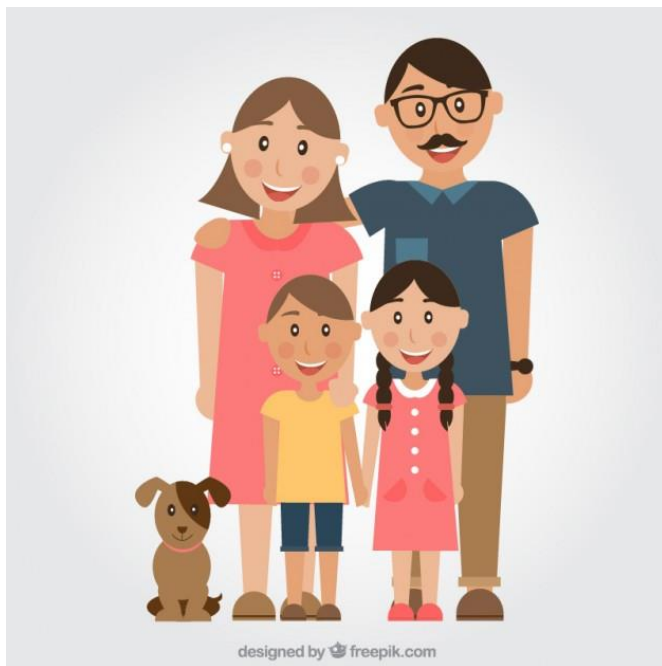

MEĐUNARODNI DAN OBITELJI

Međunarodni dan obitelji
obilježavamo 15. svibnja.

Obitelji se razlikuju po broju članova. Neke obitelji su velike, neke su male.

Svim obiteljima je zajedničko što se jako vole i pomažu si.

Download from

Budući da nam je ove godine onemogućeno održati obiteljski dan u školi, zajedničko druženje djece i roditelja, vi ga svakako u svojoj obitelji obilježite. To možete učiniti na razne načine, primjerice zajedničkim obiteljskim izletom ili piknikom u prirodu, igranjem raznih društvenih igara u krugu obitelji...

Ako volite čitati, pročitajte priču o Ježu i njegovoj obitelji.

Obitelj Jež

Priča o obiteljskoj sreći za velike i male

Mama Jež je tiho osluhнула čuju li se glasovi malenih ježeka iz sobe, no čulo se samo mirno disanje. Mama Jež je sjela u naslonjač, ušuškala se dekom, otpila gutljaj čaja i započela čitati knjigu Recepti za vaše najdraže.

„Uf“, promrmljala je, „kako im samo ispadnu ovako dobro?“

Mama Jež je voljela kuhati za svoju obitelj, običavala je i čitati puno novih recepata.

Začulo se kucanje na vratima. Mama Jež je bila malo ljuta. Ma tko je sada ometa! A tek je sjela.

Bodlje su se nakostriješile, puhala je ljutito dok je odlazila prema vratima.

Otvorila je vrata i osmijeh je preplavio njeno ljuto lice: „Srećo moja, napokon si stigao.“

Stigao je Tata Jež, glava obitelji. Radio je u Dalekoj Šumi, iza dvije planine. Dolazio je kući jednom mjesečno.

„Brrr... hladno je vani, pada gusti snijeg. Već sam mislio da se neću probiti kroz snijeg, ali evo me. Ženo moja, sve si mi ljepša.“

Mama Jež je pocrvenila, bilo joj je srcu milo od tih riječi.

Odjednom – trka po sobi, maleni koraci su se približili. Malene pojave su zagrlile Tatu Ježa i veselo viknuli: „Tatice, stigao si.“

„Rahela moja, Bartole i Vide moj, sve moje blago, napokon sam tu s vama.

Ja sam sretan čovjek.“

Stigao je Tata, sada je sve ljepše u obitelji Jež.

Mama Jež je pritvorila vrata kuće, naložila vatru da bude toplije te se primakla bliže mužu koji je pričao djeci o životu u Dalekoj Šumi, običajima ljudi u gradiću pored Šume, ma Tata je divno pričao.

Rahela, Bartol i Vid su ga pažljivo slušali, upijali svaku riječ i bili su tako sretni.

Stigao je Tata, sada je sve ljepše. Pričat će im puno priča, neće se micati od njega.

„Djeco, kasno je, Tata je umoran, idemo svi sada u krevet. Sutra nastavljamo.“

Raheli, Bartolu i Vidu bijaše teško čuti ovo, ali znali su da je Tata umoran. Ustali su, poljubili roditelje, poželjeli im blagoslovljenu noć i otišli u svoju sobu.

Tata i Mama su se zagrlili, obavijeni velikom čežnjom poljubili, i začuli hihotanje: „Tata ljubi mamu, hi, hi, hi.“

Tata i Mama Jež se veselo nasmijaše, i pođoše na počinak. Vani je i dalje padao gusti snijeg i bilo je hladno.

No ovu obitelj je grijala ljubav i čežnja čekanja.

Pst, sada spavaju, odmaraju se.

Sutra je dan grudanja, jupiiii!